

יום א', כ"ד בתמוז תשס"ח (27 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

בין המצרים

עשרים ואחד הימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב נקראים: 'ימי בין המצרים' על שם הכתוב [איכה א' 3]: "גַּלְתָּהּ יְהוּדָה מֵעֲנִי וּמִרַב עֲבָדָה--הִיא יֹשְׁבָה בְּגוֹלִים לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל-רֹדְפֶיהָ הַשְּׁיִיגוּהָ בֵּין הַמִּצְרִים." ואמרו חכמים: אלו ימי הצרה שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב, שבהם 'קטב מרירי' (שמו של שד מזיק) מצוי ושאר מזיקים שולטים בהם, וצרות רבות ורעות מצאו את ישראל בדורותיו בימים אלה. וכן חרב הבית הראשונה ובשנייה בימים אלה של מצרים ומצור ומצוק. משום כך הובקעו כל ימי בין המצרים לאבל על חורבן בית המקדש. לכן ממעטים בימים אלה בשמחה, ואין נושאים נשים מי"ז בתמוז עד לאחר תשעה באב, ואין עושים מחולות וריקודים בימים אלה ואין שומעים בהם קול נגינה משום כלי שיר, ואין עושים טיולים וביקורים של תענוג ואין מסתפרים בהם. ואולם הספרדים נוהגים בהיתר תספורת עד השבוע שחל בו תשעה באב, כדעת מרן הבית יוסף.

בעצם, תקופה זו מתחילה בזכר לשבירת לוחות הברית הראשונים אחרי שמשה ירד מהר סיני וראה את בני ישראל, "וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל-הַמִּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת-הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיַּחַר-אַף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת-הַלֶּחֶת וַיִּשְׂבֹּר אֹתָם תַּחַת הָהָר." [שמות ל"ב 19] נסיון ראשאני זה של בני ישראל ל"נתק" את עצמם מעבודת ה' ולהחליפה, "וַיִּמְרֹוּ אֶת-כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב." [תהלים ק"ו 20] אירע בלא אחר מביום י"ז בתמוז. לכן ניתן להסתכל בימים אלה כמועד שנתי לחשבון נפש לא רק לגבי האירועים שפקדו בנו במישור הלאומי במשך הדורות, אלא גם לגבי שאלות הקשורות לעצם זהותנו כעם ויעודנו כאומה.

תחילת ימים אלה בשבירת הלוחות, ובדור מאוחר יותר בהבקעת חומות העיר. וסופם - החורבן של בית המקדש וחורבן הבית הלאומי - 3 שבועות לאחר מכן.

בשלהי התקופה העות'מאנית, היהודים תושבי הארץ לא הרגישו שהם עם אחד - לכאן הגיע כל אחד בתור נתין של ארץ מוצא, וחלו עליו - גם בתור תושב ארץ הקודש - חוקי אותה מדינת מוצא. "פריבילגיה" זו נקראה **קפיטולציות**:

קפיטולציות (מלטינית, Capitula): הינו שם כולל לזכויות מיוחדות של אזרחי מדינות (בדרך כלל מדינות אירופה וארצות הברית) בשטחן של מדינות חלשות יחסית מאסיה ואפריקה. בתולדות המזרח התיכון משמש המונח 'קפיטולציות' כשם לזכויות שהשיגו אזרחי מדינות אירופה וארה"ב לאזרחיהן שהיו בתחומי האימפריה העות'מאנית. הקפיטולציות כללו, בין היתר, החרגה של האזרח האירופי מסמכות השיפוט של בית המשפט העות'מאני. אזרח של מדינה אירופית שהיה לה הסכם מעין זה עם האימפריה העות'מאנית היה נשפט בדרך כלל אצל הקונסול של מדינתו בתחום מגוריו. יתר על כן, סכסוך משפטי בין אזרח אירופי לבין אזרח עות'מאני היו מתבררים בפני טריבונאל מעורב שכלל הן את הקונסול של מדינתו של האזרח והן שופט עות'מאני.

"לְדוֹד מְזֻמּוֹר לֵה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', כ"ד בתמוז תשס"ח (27 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[ההמשך בדף של מחר, יום ב']

"לְדוֹד מְזִמּוֹר לֵה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֶּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל